N°. 44. A°. 1837.

DONDERDAG DEN 1sten JUNIJ.

SURINAAMSCHE COURANT.

PARAMARIBO.

GOUVERNEMENTS SECRETARIJ.

POST-KANTOOR.

ONAFGEHAALDE BRIEVEN OVER DE MAAND MEI.

L. BERNARDUS. — Mevrouw H. C BRAM. — JOHN EVERT. — H. J. GOULLIE. — J. L. KARSSEBOOM. — A. KNAUG. — J. J. DE MESQUITA. — J. L. MULLER. — H. J. RESINAASON.

Paramaribo, den 1 *Junij* 1837.

De Post-Beambte,
D. VAN LENNEP CAMP.

Advertissementen.

(20684) De ondergeteekende biedt aan, tegen den gewonen Intrest en onder voldoende zekerheid, te beleggen, eene Som van *ZES DUIZEND GULDEN*, aankomende diverse Minderjarigen.

Paramaribo, den 31 *Mei* 1837.

De Weesmeester,
W. H. LANS.

(20682) De CURATOR van het Departement der *Onbeheerde Boedels*, zal na den 8sten Junij e. k., aan de Crediteuren van de Boedels: E. M. SCHELKES, H. F. ADAMI, FLORIS WILLEM van Nw. AMSTERDAM, J. N. VAN ENKHUIJZEN, L. C. E. MARITZ, COQUETTE van BEUDEKER, MIETJE van COBA van LABADIE, ROZETTA van DIRECTIE, MUSTAPHA van LOUIZA van MATHIJS van LOBBRECHT, J. B. B. TEN BROEKE HOEKSTRA, J. C. CRAMER, H. J. MIDWOUDE, J. C. SCHONHERR, H. E. DE VRIES, P. H. SEEST, D. T VAN PRAAG, (2de repartitie) en van den zich geabsenteerd hebbende BARTUS VAN EMDEN, voorts van 3/24 aandeelen, in de Plantaadje *Lust en Rust*. aangekomen hebbende JOHANNA LAMBERTINA SCHERPING Wed. O. W. VON CRONSTAIN, de hun competeerende penningen uitbetalen.

Paramaribo, den 31 *Mei* 1837.

J. O. N. ENGELBRECHT,
1ste Commies.

(20671) De Exploicteur bij het Geregtshof te *Suriname*, zal op Vrijdag den 2den Junij 1837, des voormiddags ten *negen* ure, ter Kastelenije van gemeld Geregtshof, publiek bij Executie verkoopen, de navolgende Slaven, met namen:

Kea, George, Eduard, Martinus en *Andries;* aankomende J. E. LIJONS.

Paramaribo, den 27 *Mei* 1837.

R. GOLLENSTEDE,
Exploicteur.

MUZIJK-GENOOTSCHAP HARMONICA.

DERDE CONCERT.

Op HEDEN den 1sten Junij. (20676)

(19811) Alle degenen, die iets te vorderen hebben, ten lasten des Boedels wijlen, den Heer J. L. BOUWERMAN, gelieve hunne rekeningen *in blanco* bij den ondergeteekende te willen inzenden, ten einde na accoord-bevinding, betaling te erlangen.

Gelijk mede, degenen, die aan genoemden Boedel verschuldigd mogten zijn, hunne verschuldigde in tijds te komen voldoen.

Paramaribo, den 31 *Mei* 1837.

F. N. REIJZIGER.

(19674) De Vendumeester M. A. KEIJSER, zal *MORGEN* om *negen* uren verkoopen: *PROVISIEN, STUKGOEDEREN* en *WANE PLANKEN.*

(20669) GEABSENTEERD: den Neger GELUK, aankomende Mejufvrouw C. A. STOFFERS. — Een ieder wordt verzocht gemelden Neger niet op te houden noch schuilplaats te verleenen; maar denzelven aan den ondergeteekende terug te bezorgen, waarvoor het gewone Vanggeld zal worden uitgereikt.

Paramaribo, den 30 *Mei* 1837.

F. L. IM THURN qq.

(20673) G. W. FABIO vertrekt.

Scheepstijdingen.

BINNENGEKOMEN.

Den 28sten Mei, de Nederlandsche Sloep *Trafalgar*, Kapt. J. H. THOMAS, van de Post Coronie, hebbende 4 dagen reis; Passagiers: de Heer F. W. FAERBER en drie Bedienden, en den Neger *James*, van Plantaadje *Potosie*.

UITGEKLAARD.

Den 29sten Mei, het Schip *Elisabeth*, Kapt. P. PEYBES, naar Amsterdam; lading: 220 vaten Suiker, 15 balen schoone- en 6 dito vuile Katoen en 72 Huiden.

NIEUWSTIJDINGEN.

(Uittreksels uit de CURAÇAOSCHE COURANTEN *tot met* 15 *April.)*

WEST-INDIEN.

CURAÇAO, den 1 April.

Met de aankomst van een vaartuig van La Guayra, zijn hier verscheidene berigten in omloop gebragt en Couranten van Caracas ontvangen geworden, vermeldende het ontstaan van onlusten in de oostelijke provincien der republiek van Venezuela.

De loopende geruchten vermelden: dat een zeker Officier met name MARTINES aan het hoofd van 100 man zich meester heeft gemaakt van het Canton San Mateo, in de provincie Barcelona, en al het vee heeft weggevoerd; en dat de hoofdstad der provincie Cumana bedreigd werd door eene gewapende partij aangevoerd door zekeren CORDERO. Hierbij wordt vermeld: dat generaal GOMEZ, plaatselijke kommandant der provincie Cumana, een uittogt had gedaan tegen de opstandelingen, bij welke gelegenheid zijn paard onder hem werd dood geschoten. Van Caracas zouden er troepen ten getalle van 150 man naar Cumana zijn gezonden geworden; de oorlogs vaartuigen (schoeners) te Puerto Cabello worden uitgerust; en MANEIRO, gouverneur van Margaritha, had dringend verzocht om de schoeners Portena en Carabobo naar Cumana te zenden; hetgeen onverwijld zoude geschied zijn.

Ten opzigte der provincie Guayana zijn de tijdingen van vrij meer aanbelang: hetgeen ook bevestigd wordt door het nemen van maatregels aan den kant van het hoofd gouvernement.

De uitvoerende magt heeft op den 21sten Maart aan het Congres de aangelegenheden van Guayana medegedeeld en daarvan bewijzen in geschrift overgeleverd, welker inhoud ons echter onbekend is; ten gevolge dier mededeelingen hebben de beide kamers buitengewoon vergaderd en met geslotene deuren het volgende besluit genomen:

„ De Senaat en kamer der vertegenwoordigers der republiek van Venezuela vergaderd in Congres.

„ Gezien de mededeeling van de uitvoerende magt, onder dagteekening van gisteren, en de daarbij overgelegde documenten en overwegende: dat de in Guayana voorgevallene gebeurtenissen, waarvan zij verslag gedaan heeft, aantoonen, dat er in de gemelde provincie eene binnenlandsche gewapende beweging bestaat, welke de zekerheid der republiek bedreigt.

„ Besluiten: dat aan de uitvoerende magt, het vermogen verleend worde om twee duizend man troepen te ligten uit de nationale militie, zoo infanterie als kavallerie, en om de kleine vaartuigen in dienst te stellen, voor zoo verre zij zulks zoude noodig oordeelen, ten einde de in de provincie Guayana door de voorgevallene gebeurtenissen verstoorde rust te herstellen; en ook op dat zij de benoodigde onkosten kunne doen, vermag zij gebruik te maken der magt verleend bij het 2de gedeelte van het artikel 118 der Constitutie. (*)

„ Gegeven te Caracas den 22 Maart 1837, 8 en 27.

De President van den Senaat,
JOSE JOAQUIN FREIRES.
De President der Kamer van Vertegenwoordiger,
JUAN N. CHAVES, enz.”

Uit het boven medegedeelde, kan men afleiden, dat er in de provincie Guayana onlusten en wel van een ernstigen aard uitgebroken zijn; want in den tegenwoordigen ongelukkigen toestand der Republiek van Venezuela en wel ten opzigte van derzelver finantien is het geene kleinigheid om 2000 man troepen te wapenen en vaartuigen uit te rusten.

Van de gebeurtenissen in Guyana weet men echter weinige bijzonderheden te vertellen. Men zegt, dat Generaal HERES, de Gouverneur dier provincie, aan het hoofd eener krijgsmagt door den Generaal PEDRO HERNANDEZ verslagen is geworden. De bekende Kolonel FARFAN, is over de Orinoco gegaan en heeft zich met den evengenoemden HERNANDEZ vereenigd.

Het is te bejammeren, dat de Zuid-Amerikaansche Staten geene inwendige rust op den duur kunnen genieten, niettegenstaande al de pogingen, welke er aangewend en al de maatregels, welke er genomen worden om die rust te verzekeren.

Men verhaalt ook, dat de Ministers van Venezuela hun ontslag zouden genomen hebben, en dat

Voor de binnenlandsche zaken en justitie in stede van den Heer FELIPE FERMIN PAUL, de Heer ALEJO FORTIQUE of de Heer ANGEL QUINTERO.

Voor de buitenlandsche zaken en financien in stede van den Heer MANUEL ECHEANDIA, de Heer EUSEBIO GALLEGOS of de Heer SANTOS MICHILENA. — En

(*) Het 2de gedeelte van het artikel 118 *der Constitutie verleent de magt om eene geldleening te doen.*

Voor den oorlog en marine in stede van den Generaal José Felix Blanco, de Generaal Jose Heres of de Kolonel Hilario Sistiaga benoemd zoude worden.

Verders wordt ook verhaald, dat het ontwerp van wet om de Spaansche Vlag in de havens van Venezuela toe te laten, door de beide kamers is aangenomen geworden. — De Spaansche vaartuigen zullen geene andere voorregten genieten, dan die, welke door vreemde vaartuigen genoten worden, wier gouvernementen, als nog geen traktaat met Venezuela gesloten hebben.

Men telt thans zeven Boekwerken, die eene geheele of gedeeltelijke beschrijving van Curaçao geven, en die sedert de teruggave van dit eiland aan de Hollanders in het licht zijn verschenen; namelijk: dat van van Paddenburg, het eerste deel der reizen van G. B. Bosch, de reis van Haefkens naar Gartimale, Abrings weemoedstoonen, van Lennep Coster, Herinneringen, enz., de reis van Teenstra en een tweede werk van Abring, getiteld: *Fragmenten uit mijne aanteekeningen*.

Curaçao is bij gevolg geen *terra incognito* meer, en degene, die belang stellen om met deze Kolonie bekend te raken, vinden daartoe thans ruime gelegenheid.

Ook de Curaçaonaar, die belang stelt in de geologie dezer eilanden of de kennis van den grond, dien hij betreedt, en de veranderingen, die dezelve heeft ondergaan, vindt thans gelegenheid hiertoe in het tweede deel der reizen van G. B. Bosch, die het verslag van den Opperbergraad Stift, dat in kunsttermen opgesteld is, in eenen gemeenzamen stijl heeft voorgedragen.

De geschiedenis dezer Kolonie, die in de Curaçaosche Couranten verstrooid stond, en gevaar liep om verloren te geraken, is door dezen schrijver omgewerkt, tot een geheel gebragt en in het eerste deel zijner reizen geplaatst geworden.

De beide kunstplaten, de haven van Curaçao voorstellende, zijn belangrijke bijdragen tot de kennis dezes eilands, doch vooral is de fraai bewerkte topografische kaart een voorwerp van groote waarde voor de ingezetenen dezer Kolonie. Hoe juister is thans niet onze kennis aangaande den vorm des lands en de ligging der verschillende punten van hetzelve, die wij bezocht hebben, of waarvan wij dagelijks hooren spreken, dan dezelve was voor het in het licht verschijnen dezer kaart! Hoe aangenaam is het ons na een reisje naar eenige van de stad verwijderde Plantagie volbragt te hebben op deze kaart den weg nog eens na te gaan, dien wij afgerend hebben.

Wij bezitten dan verschiedene beschrijvingen dezes eilands, deszelfs geschiedenis, geologie, gezigten in plaatwerk en eene topografische kaart; doch nog eene belangrijke zaak ontbreekt ons. De ingezetene die smaak vindt in de kennis der flora van zijne woonplaats, heeft hiertoe geene gelegenheid. Wenschelijk ware het dus, dat zich hier eene kruidkundige bevond, die zich de moeite wilde geven tot het zamenstellen van een *herbarium vivum*, zijnde eene verzameling van gedroogde voorbeelden van gewassen, die inlandsch zijn of tot deze streken te huis behooren, met derzelver bloem, vrucht of zaad, met bijvoeging van de systematische namen, benevens eene beknopte opgave der kenmerken, bloeitijd, groeiplaats en wijze van cultuur.

Zulke *herbariums* der gewassen van Duitschland en andere Europesche streken bestaan er reeds vele jaren.

De Nederlandsche huishoudelijke maatschappij heeft in hare vergadering van Junij 1836 den inzender van een *herbarium vivum* van Nederlandsche gewassen met eene gouden medaille bekroond, en naar hetzelve een zeker getal exemplaren doen vervaardigen, welke voor een gematigden prijs verkrijgbaar zijn.

Het zamenstellen van zulk een *herbarium* zou de taak moeten zijn van geneesen artsenij kundigen, daar deze toch op de hooge scholen, waar zij gestudeerd hebben, een cursus in de botanie hebben moeten doorloopen, en deze wetenschap zoo naauw aan hun beroep verbonden is.

BELGIE.

Gent, den 2 April.

In den *Messager* leest men het volgende:

Men verzekert ons dat het gouvernement alles in het werk stelt, om kennis te bekomen van den aard en van den inhoud der meededeelingen, door het gouvernement van Koning Willem, in geheim komité, aan de beide kamers der Staten-Generaal gedaan. Die mededeelingen hebben het alarm onder onze regeerders verspreid. Reeds hebben zij het geld bij handen vol gestrooid en de schoonste beloften verkwist, tot het verschalken van leden van het Nederlandsche parlement en het aan dezelve ontwringen van eene onbescheidenheid, maar alles om niet, en de agenten van het Belgische ministerie, hebben, tot eenig antwoord op al hun pogen, niets anders kunnen verwerven dan een glimlach van medelijden en van minachting.

Dit vruchteloos zwoegen heeft onze stuurlieden met nijd en spijt vervuld; zij meenen dat er iets tegen hen gebrouwen wordt, of op stapel gezet is, en het is hun volstrekt onmogelijk te ontdekken welk eene soort van gevaar hen dreigt, niettegenstaande er 80 menschen in het geheim zijn.

Maar die 80 menschen zijn deftige, eervolle, weldenkende, vaderlandslievende en bescheiden mannen. Zoodanige mannen verraden hun vaderland niet. Onder dezelve bevinden zich evenwel leden der oppositie, leden, aan welke de gedane mededeelingen niet aangenaam zijn geweest, die hunne stem niet aan de finantieele wetten gegeven hebben. Het is op deze vooral dat de agenten van ons gouvernement getracht hebben te werken; maar zij hebben zich met verachting en verontwaardiging zien afwijzen.

Hoe nu! een geheim is aan 80 menschen bekend en een kabinet, hetwelk op zijne bekwaamheid stoft, weet er niet achter te komen. Men ontbiedt den Heer van de Weijer, om deze zaak alleen uit Londen, om behulpzaam te zijn in het uitdenken van middelen, om den sluijer op te heffen, of liefst om hem weder bloot te stellen aan nogmaals zulk een tik op den neus te bekomen, als hij in Portugal voor lief heeft moeten nemen. Men heeft de behendigste, de sluwste verspieders van het patriotschap naar Holland afgezonden en met de kous op den kop zijn zij terug gekeerd.

Inmiddels beschuldigt men Koning Willem van de waarheid voor zijn volk te verbergen, en het is aan de vertegenwoordigers van dat zelfde volk dat hij de geheimenissen der staatkunde openbaart. Het is niet aan de steeds wufte en onbescheidene volksmenigte dat hij die inlichtingen wil mededeelen. Het is in het midden van 's volks gemagtigden, dat hij zich zonder achterhoudendheid en zonder wantrouwen verklaart, overtuigd, dat niet een van hen in staat is het land te verraden.

Ziedaar voorzeker eene voorbeeldige overeenstemming, eene treffende eendragt, eene buitengewone algemeenheid van eerlijkheid en bescheidenheid, die men te vergeefs in eenig ander land zou zoeken, eene stilzwijgenheid, die van den nationalen geest doet blijken, en getuigt, dat zoo de Belgen zich met het revolutionair vergif bezoedeld hebben, de Noord-Nederlanders zich voor het minst rein en hunnen vroegeren roem en dien hunner voorouders waardig hebben weten te bewaren.

FRANKRIJK.

Parijs, den 4 April.

Het ministerie heeft thans werkelijk, zoo als men verwacht had, eene aanvrage tot het toestaan eener hoogere som voor geheime uitgaven, dan bij de begrooting voor 1837 was bepaald, aan de kamer van Afgevaardigden ingediend, en wij van de stemming daarover deszelfs voortdurend bestaan afhankelijk maken. De minister van Binnenlandsche zaken heeft, bij het indienen van het ontwerp van wet daaromtrent onder anderen gezegd: „Sedert 1830 hebben de kamers jaarlijks een supplementair krediet toegestaan tot verhooging van de som, die op de begrooting voor geheime uitgaven gebragt werd. Het besluit dier kamers daaromtrent is altijd als een bewijs beschouwd, dat zij in het bestuur vertrouwen stelden. Aan zulk een vertrouwen heeft het bestuur des Konings, zoo het de aan hetzelve opgelegde taak behoorlijk wil vervullen, thans meer dan ooit behoefte. Het is wel waar, dat de wetten over het algemeen gehoorzaamd worden, en dat ons land onbetwistbaar in welvaart toeneemt. De staatkundige genootschappen wagen het niet meer, om den standaard van het oproer te steken. Maar desniettemin zijn die vereenigingen van onrustslokers nog geenszins geheel onschadelijk gemaakt. Zij trachten integendeel een nog verderfelijker middel, dan te voren tot uitvoering hunner heillooze oogmerken te gebruiken; de koningsmoord is onder hen aan de orde van den dag. Het vaderland en de kamers behooren tot beveiliging van het leven van onzen doorluchtigen Vorst voor geenerlei opoffering terug te deinzen.... In het vorige jaar hebt gij eene buitengewone toelage voor geheime uitgaven van 1,200,000 franken toegestaan. Die som is ons toegeschenen blijkbaar te gering te zijn, om de koningsmoorders in alle hunne schuilhoeken op te sporen en om tot de ontdekking hunner aanslagen te geraken. Dien ten gevolge meenen wij 800,000 franken meer, dan in het vorige jaar te moeten vragen." Na nog eenige redeneringen van soortgelijken aard, heeft de minister eene wet ingediend, strekkende, om voor 1837 als supplementair krediet voor de geheime uitgaven twee millioen franken toe te staan.

Overigens houdt de kamer van Afgevaardigden zich thans met eene van regeringswege ingediende wet wegens het middelbaar onderwijs bezig. Sommige leden der tegenpartij, zoo als de heer de Tracy, hebben deze wet bestreden, omdat zij strijdig was met de bij het charter van 1830 beloofde vrijheid van onderwijs. Het geheele bestuur van onderwijs, of de zoogenaamde universiteit, werd door dit lid als eene middeleeuwsche instelling gegispt. Andere leden, en zelfs diezulken, die niet gewoon zijn, om met het ministerie te stemmen, hebben daarentegen aan de rigting, die de minister Guizot aan het openbaar onderwijs in Frankrijk tracht te geven, lof toegezwaaid. De markies de Sade heeft gezegd, het als eene wezenlijke ramp voor Frankrijk aan te merken, dat de studie der klassieke letterkunde aldaar te veel verzuimd werd, en daaraan onder anderen ook den tegen eenen gekuischten smaak en de goede zeden strijdigen toon toegeschreven, die in vele voortbrengselen der nieuwere Fransche letterkundigen wordt aangetroffen.

De wet, waarbij 150,000 franken voor het versterken der tollinie aan de Spaansche grenzen worden, toegestaan, is bij de kamer der Pairs behandeld, en heeft daar slechts weinig tegenstand ontmoet. De markies de Dreux-Brézé is het eenige lid geweest, dat daar tegen het woord heeft gevoerd. Hij heeft vooral ook in het oog trachten te doen vallen, dat de staatkunde, die Frankrijk thans ten aanzien van Spanje volgde, zeer van die van Engeland verschilde, en dat er blijkens de laatste troonrede des Britschen Konings vrij wat verkoeling tusschen zijn bestuur en dat van Koning Lodewijk Philips plaats vond. In den loop zijner rede heeft hij Don Carlos met den naam van Karel V bestempeld, hetgeen aan den minister van finantien aanleiding gaf tot het gezegde, dat die Vorst slechts het hoofd van gewapende opstandelingen was, en dien titel dus geenszins verdiende; erkennende Frankrijk in Spanje geenen anderen wettiger Souverein, als de Koningin Isabella. De stemming over dit ontwerp van wet is, bij gemis van het vereischte aantal leden, tot eene volgende zitting moeten worden uitgesteld.

Ter Drukkerij van de Erven J. Brink.